

บันทึก

เรื่อง การนับเวลาราชการของพลโท พระยาศลวิธานนิเทศ

ตามหนังสือของกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ ๓๕๑/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๒ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาของกระทรวงการคลัง เรื่องการนับเวลาราชการของพลโท พระยาศลวิธานนิเทศ โดยข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า พลโท พระยาศลวิธานนิเทศ เข้ารับราชการในกรมแผนที่ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๕๑ จนกระทั่งถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๕ จึงได้ออกจากราชการโดยคำสั่งกระทรวงกลาโหม ต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้ากรมรังวัดที่ดินโดยประกาศคณะกรรมการราษฎร ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๗๕ ในระหว่างการรับราชการครั้งนี้ พลโท พระยาศลวิธานนิเทศยังคงรับบำนาญอยู่ตลอดมาจนถึงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๔๘๗ จึงได้งดบำนาญเพราะได้รับเงินเดือนเป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนเดิมขณะรับราชการในกรมแผนที่ ต่อมา พลโท พระยาศลวิธานนิเทศ ได้โอนมารับราชการทางกระทรวงกลาโหมแล้วได้ออกจากราชการเพราะเหตุสูงอายุ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๙๙ กระทรวงการคลังคำนวณบำนาญให้เฉพาะเวลาราชการในตอนใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิมตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๔ (ขณะที่ออกจากราชการนี้ยังไม่มีกฎหมายให้บอกเลิกบำนาญเพื่อขอต่อเวลาราชการ) พลโท พระยาศลวิธานนิเทศได้ยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า การรับราชการที่กรมแผนที่และที่กรมรังวัดที่ดินถือได้ว่าเป็นการรับราชการติดต่อกัน และคำสั่งกระทรวงกลาโหมเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้บรรจุเข้ารับราชการตำแหน่งอื่นในระยะติดต่อกัน ซึ่งกระทรวงการคลังเห็นว่า คำสั่งกระทรวงกลาโหมเป็นคำสั่งที่ถูกต้องและมีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมาย และสำหรับเรื่องนับเวลาราชการไม่ติดต่อกันนั้น ก็เคยมีความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกากรณีหลวงวรนิติปรีชาใช้เป็นบรรทัดฐานอยู่ แม้ว่าหลวงวรนิติปรีชาจะเป็นข้าราชการการเมืองไม่ใช่ข้าราชการประจำเช่นเดียวกับพระยาศลวิธานนิเทศก็ตาม ก็ไม่ทำให้แตกต่างกันอย่างใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่า ปัญหาเวลาราชการของพลโท พระยาศลวิธานนิเทศจะถือว่าติดต่อกันหรือไม่ นั้น มีประเด็นวินิจฉัยอยู่เพียงว่า คำสั่งของกระทรวงกลาโหมที่สั่งให้ออกจากราชการถูกต้องและมีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมายหรือไม่ ประการใด

ประเด็นข้อนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าเมื่อไม่ปรากฏเหตุผลและข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่นแล้ว ย่อมต้องถือว่าคำสั่งกระทรวงกลาโหมเป็นคำสั่งที่ชอบ การมีพระบรมราช

โองการให้บรรจู้เข้ารับราชการในระยะต่อเนื่องกันนั้น หาเป็นเหตุลบล้างคำสั่งดังกล่าวนั้นแต่ประการใดไม่ อนึ่ง คำสั่งกระทรวงกลาโหมที่ให้ออกจากราชการฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งห่างจากวันบรรจู้เข้ารับราชการใหม่ประมาณ ๒๐ วัน มิใช่เป็นการออกในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๗๕ และบรรจู้ในวันถัดไป เวลาราชการของพระยาศัลยวิธานนิเทศได้สิ้นสุดลงแล้ว โดยผลแห่งคำสั่งนั้น การแต่งตั้งเข้ารับราชการในตำแหน่งอื่นย่อมถือได้ว่าเป็นการกลับเข้ารับราชการใหม่ ซึ่งพระยาศัลยวิธานนิเทศก็ได้ยอมรับข้อนี้อยู่โดยรับบำนาญอยู่ตลอดมาจนถึงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๗ จึงได้งดบำนาญ เพราะเหตุได้รับเงินเดือนเท่ากับเงินเดือนเดิมที่กรมแผนที่ ฉะนั้น ความเห็นของกระทรวงการคลังจึงเป็นการถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๐๒